

Το ημερολόγιο της Πηνελόπης

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Πάνε δέκα χρόνια που λείπει ο σύζυγός μου, ο Οδυσσέας. Τον γιο του τον άφησε μωρό και τώρα έχει γίνει πια ολόκληρος άντρας και τον αναζητεί. Νιώθω μόνη και φοβισμένη με όλους τους άγνωστους μέσα στο σπίτι μου που θέλουν να με παντρευτούν, ενώ ταυτόχρονα κατασπαταλούν την περιουσία του γιου μου. Τους σιχαίνομαι, αισθάνομαι απέχθεια απέναντι τους, αλλά θα κάνω υπομονή και θα αναγκαστώ να παντρευτώ έναν από αυτούς για να μπει μια τάξη στο παλάτι.

Επειδή δεν υπάρχει άντρας, εκμεταλλεύονται την αδυναμία μου, έχουν πολύ θράσος και είναι τεμπέληδες. Κάθε μέρα έρχονται εδώ ελπίζοντας να διαλέξω κάποιον από αυτούς. Νιώθω ότι δεν ορίζω τη ζωή μου αλλά με κατευθύνουν οι άλλοι. Αναρωτιέμαι πώς εγώ κατάντησα έτσι! Αν δεν είχα και τις πιστές μου υπηρέτριες να μου δίνουν κουράγιο δεν θα άντεχα. Έχω χάσει κάθε διάθεση για τη ζωή. Είμαι απελπισμένη και δεν προσβλέπω σε τίποτα. Έχω πέσει σε τέλμα και σε κατάθλιψη.

Η μόνη μου χαρά είναι πλέον όταν αγκαλιάζω το γιο μας. Αλήθεια έχει γίνει ολόκληρος άντρας από παιδί που τον άφησες, αγαπημένε μου Οδυσσέα... Αισθάνομαι περηφάνια όταν με κάθε τρόπο προσπαθεί να βάλει μία τάξη μέσα στο παλάτι. Αλλά πιο πολύ τον θαύμασα για την απόφασή του να πάει να σε ψάξει. Ατρόμητος και αυτός σαν και σένα! Ευτυχώς, γύρισε σώος από τη Σπάρτη χωρίς όμως αποτέλεσμα. Δεν θα το άντεχα αν έχανα και αυτόν, όπως εσένα....

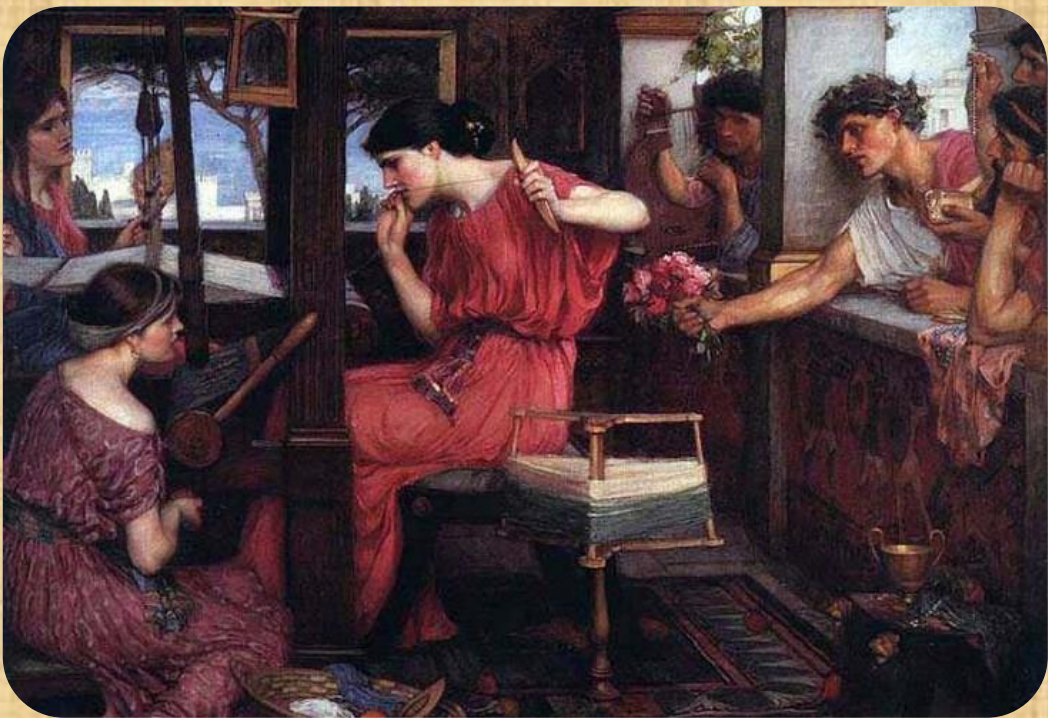

Σφίγγεται, όμως, η καρδιά μου και μόνο στην ιδέα ότι δεν θα σε ξαναδώ πολυαγαπημένε μου άντρα. Από την άλλη έχω να σε δω τόσα χρόνια που το πρόσωπό σου έχει ξεθωριάσει στη μνήμη μου. Η αβεβαιότητα για το αν είσαι ζωντανός ή όχι κάθε μέρα με κάνει πιο αδύναμη. Έχω ξεχάσει πώς είναι να χαίρεσαι και να διασκεδάζεις! Δεν είναι οξύμωρο όμως με τόσο κόσμο γύρω μου να χορεύει και να γλεντά, εγώ να αισθάνομαι τόση μοναξιά και πίκρα;

Ταλαιπωρημένος Οδυσσέας

Η καθημερινότητά μου είναι τόσο υποκριτική και θλιβερή! Πρέπει να προσποιούμαι ότι θέλω να παντρευτώ κάποιον από τους μνηστήρες. Κι αν δεν είχα σκαρφιστεί το σχέδιο να ράβω ένα υφαντό, να το ξηλώνω όμως το βράδυ κι όταν το τελειώσω να παντρευτώ κάποιον από τους μνηστήρες, τώρα όλα θα είχαν τελειώσει. Ως πότε, όμως, θα το καθυστερώ; Ήδη κάποιος από αυτούς είμαι σίγουρη ότι έχει υποψιαστεί ότι το κάνω για να κερδίσω χρόνο και να αποφύγω τον γάμο.

Η Πηνελόπη υφαίνει

Οι στιγμές που μου δίνουν δύναμη είναι όλες αυτές που περάσαμε μαζί μέχρι να φύγεις πολυαγαπημένε μου Οδυσσέα. Όλοι σε θαύμαζαν για το πόσο δίκαιος και σπουδαίος βασιλιάς ήσουν. Θυμάμαι τότε που έπεσε αρρώστια στη χώρα μας και παραλίγο να αφανιστεί το γένος μας. Αν δεν είχες δράσει τόσο σωστά και άμεσα, ίσως να μην είχαμε σωθεί.

Μπορεί οι άλλοι να θαύμαζαν τον Οδυσσέα βασιλιά αλλά εγώ αγάπησα τον Οδυσσέα άνθρωπο και πατέρα. Πόσο ευτυχισμένοι ήμασταν όταν αντικρίσαμε για πρώτη φορά τον μονάκριβό μας γιο, τον Τηλέμαχο..!

**Πηνελόπη και Οδυσσέας
ευτυχισμένες στιγμές.**

Θυμάμαι, τον πήρες αγκαλιά και του είπες όλες τις ευχές του κόσμου. Τότε νομίζαμε ότι τίποτα δεν θα μπορούσε να μας χαλάσει την ευτυχία μας. Νιώθαμε ανίκητοι! Πού να ξέραμε ότι η μοίρα είχε άλλα σχέδια για μας.....

Αν δεν πετύχει το σχέδιο με το υφαντό θα ζητήσω βοήθεια από τους θεούς. Συγκεκριμένα θα τους παρακαλέσω να σε βοηθήσουν να φτάσεις στην Ιθάκη και να διώξεις τους μνηστήρες από το παλάτι. Έτσι θα γίνουμε και πάλι μια ευτυχισμένη οικογένεια. Αν οι θεοί δεν εισακούσουν την επιθυμία μου, γιατί θέλουν να βάλουν πάλι την οικογένειά μας σε δοκιμασία, θα πάρω την τύχη μου στα χέρια μου και θα ορίσω εγώ τον γιο μας βασιλιά της Ιθάκης!

Πηνελόπη

Φοβάμαι, όμως, μήπως οι αντιδράσεις από τους μνηστήρες είναι τέτοιες που δεν θα μου επιτρέψουν να πραγματοποιήσω το παραπάνω μου σχέδιο. Τότε, λοιπόν, δεν μου μένει τίποτα άλλο να κάνω, παρά να βάλω τέλος στη ζωή μου. Το ξέρω ότι αυτό, πολυαγαπημένε μου, δείχνει την αδυναμία μου, αλλά προτιμώ να πεθάνω παρά να απλώσει το χέρι του πάνω μου κάποιος από αυτούς τους ανάξιους.

Την άλλη μέρα ξανάρθαν οι μνηστήρες στο παλάτι. Οι δούλες έστρωσαν τα τραπέζια κι εκείνοι άρχισαν πάλι να τρώνε και να πίνουν.

Οι μνηστήρες πίνουν και γλεντούν

Σου ζητώ, λοιπόν, να με συγχωρήσεις, αν προχωρήσω σε αυτήν την έσχατη επιλογή. Όμως, να ξέρεις ότι αυτή η πράξη μου θα δείχνει το μεγαλείο της αγάπης μου για σένα. Βέβαια, αν ήσουν εδώ, είμαι σίγουρη ότι θα με απέτρεπες λέγοντάς μου να αναλογιστώ τον μονάκριβο γιο μας. Όμως, ο Τηλέμαχος είναι άξιος απόγονος του πατέρα του και είμαι σίγουρη ότι θα τα καταφέρει χωρίς εμένα. Εξάλλου είναι πια ολόκληρος άντρας δεν είναι το παιδάκι που άφησες. Ίσως αν δεν υπάρχω εγώ, να αναγκαστεί να πάρει την κατάσταση στα χέρια του πιο δυναμικά.

Η απόφαση της
Πηνελόπης

Πρέπει τώρα να σταματήσω και να προσπαθήσω να κοιμηθώ γιατί άλλη μια σκληρή μέρα με περιμένει αύριο. Ελπίζω ότι ίσως αύριο να ξημερώσει μια καλύτερη μέρα.... Είναι κάτι που ελπίζω εδώ και τόσα χρόνια που λείπεις και εύχομαι κάθε βράδυ πριν κοιμηθώ. Αλλά φτάνει το πρωί και πάλι διαψεύδομαι δυστυχώς....
Να ξέρεις ότι για πάντα θα μείνω πιστή, θα σε περιμένω μέχρι να ξεψυχήσω....

Τέλος